

тивъ мене си, ще изгуби́х на избраніята. Ще думатъ: виждте тогози адвокатина на Френеца, тогози Масона който искаше да оголи съграждани-тъ си. Ще развали́х сичкото си политическо поприще; нѣма да станъ нито съвѣтникъ въ Щата, нито прѣдставитель въ генералното събрание; отечеството ще са лиши за сѣкога отъ полезнытъ ми услуги, и, най-главното, ще си направя́х силны врагове, особено Самуила Биттерфлай негодныя този лицемѣръ, който прави каквото ще въ града ни. Той е добъръ да кохарчи сто хыляды доллары за да ма унищожи. Азъ съмъ чловѣкъ съ жена и съ дѣца, и трѣба да живѣя́х. По́врага слѣдователно и Френецътъ и долларытъ му; нека отиде при другый адвокатинъ. Азъ си умивамъ рѣцѣтъ като Пилата Но и хылядата долларчета не сж лоше нѣщо, за година едвамъ са спечелватъ. Нека бжде; не са задлъжавамъ да спечеля́х съдбата му, но да я́ защитявамъ само; — злъ или добръ все едно, стига да напишамъ хылядата доллары Но, познавамъ себе си: азъ съмъ природно краснорѣчивъ, ще додж въ вѣсторгъ, ще привлекъ симпатіята на съдницитъ, и ще имамъ за сѣкога мои врагове сичкыя градъ и самага Самуила. Че нѣма ли пакъ способъ да не загуби́х нито хылядата доллары, нито популярность-тъ си, нито пріятелството на Буттерфлай? Намѣрихъ туй срѣдство: когато коньтъ пасе отъ двѣ ливады тогазъ той става по-тълъкъ.